

Nr 159.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 22 juni 1945 (nr 384) med särskilda bestämmelser angående gäldande av ersättning enligt allmänna förfogandelagen m. fl. lagar; given Stockholms slott den 8 mars 1946.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 22 juni 1945 (nr 384) med särskilda bestämmelser angående gäldande av ersättning enligt allmänna förfogandelagen m. fl. lagar.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

F ö r s l a g

till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 22 juni 1945 (nr 384) med särskilda bestämmelser angående gäldande av ersättning enligt allmänna förfogandelagen m. fl. lagar.

Härigenom förordnas, att lagen den 22 juni 1945 med särskilda bestämmelser angående gäldande av ersättning enligt allmänna förfogandelagen m. fl. lagar, vilken gäller till och med den 30 juni 1946, skall äga fortsatt giltighet efter sistnämnda dag.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 22 februari 1946.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, QUENSEL, ERLANDER, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss.

Genom lagen den 22 juni 1945 (nr 384) med särskilda bestämmelser angående gäldande av ersättning enligt allmänna förfogandelagen m. fl. lagar har Konungen bemyndigats att för vissa fall — efter hörande av fullmäktige i riksbanken — förordna om uppskov under högst sex månader med betalning i kontanter av ersättningsbelopp, som det åligger kronan eller kommun att utgiva. Sådant uppskov må äga rum där ersättningen avser förnödenhet, som kronan tagit i anspråk jämlikt allmänna förfogandelagen den 22 juni 1939 (nr 293), rekvisitionslagen den 30 juni 1942 (nr 583), beredskapsförfogandelagen den 30 juni 1942 (nr 584) eller civilförsvarslagen den 15 juli 1944 (nr 536). Enahanda uppskov må föreskrivas jämväl med avseende å förnödenhet, som myndighet jämlikt civilförsvarslagen tagit i anspråk för kommuns räkning. Uppskov må vidare, efter prövning i varje särskilt fall, äga rum i fråga om ersättningsbelopp, som kronan eller kommun eljest har att gälda enligt någon av nyssnämnda lagar.

Ifrågavarande fullmaktslag, som ersatt äldre lagar i ämnet av den 20 oktober 1939 (nr 734) och den 14 maj 1943 (nr 245), ingår såsom ett led i den penningpolitiska beredskapslagstiftningen och har motiverats med önskemålet att förhindra en sådan plötslig ansvällning av köpkraften, som kunde befaras få ogynnsamma återverkningar på prisutvecklingen. 1945 års lag trädde i kraft den 1 juli nämnda år och gäller till och med den 30 juni 1946.

Det åt Kungl. Maj:t lämnade bemyndigandet att utfärda särskilda bestämmelser om utbetalande av sådana ersättningsbelopp, varom nu är fråga, har utnyttjats under tiden till och med den 30 juni 1945. De senast gällande bestämmelserna i detta hänseende äro upptagna i kungörelsen den 14 maj 1943 (nr 246) med förordnande jämlikt nyssnämnda lag den 14 maj 1943 (nr 245), vilken kungörelse ursprungligen gällde för tiden den 1 juli 1943 —den 30 juni 1944 men sedermera erhöll förlängd giltighet under ytterligare ett år. 1943 års kungörelse ägde tillämpning å ersättningsbelopp, översti-

gande 1 000 kronor, som kronan hade att gälda för följande slag av förnödenheter, vilka med äganderätt toges i anspråk jämlikt rekvisitionslagen, nämligen fartyg, båtar och andra farkoster med erforderlig utrustning samt motorfordon och motorredskap med tillhörande släpvagnar och redskap. Ersättningsbelopp, varå nämnda kungörelse ägde tillämpning, skulle av den myndighet, som hade att utbetala beloppet, insättas å särskilt konto i postgiroörelsen för den ersättningsberättigades räkning att inestå sex månader från det beloppet insatts eller, där insättning ej skett inom en månad från det ersättningsbeslutet meddelades, sex månader från utgången av sagda tid. Från insättning finge, där den ersättningsberättigade det begärde, undantagas högst 1 000 kronor. Å ersättningsbelopp skulle gottgöras ränta från den dag beloppet insatts å postgirokotot eller, där insättning ej skett inom en månad från det ersättningsbeslutet meddelades, från utgången av sagda tid. De närmare grunder, efter vilka ränta skulle utgå, bestämdes av riksbanken.

I skrivelse den 31 januari 1946 ha *fullmäktige i riksbanken* anført, att det syntes ur beredskapssynpunkt lämpligt att — om sådana förhållanden skulle inträffa att ersättning i större utsträckning ånyo skulle utgå för rekvisitioner enligt allmänna förfogandelagen, rekvisitionslagen, beredskapsförfogandelagen eller civilförsvarslagen — Kungl. Maj:t ägde utfärda förordnande av innebörd som avses i lagen den 22 juni 1945, nr 384. Av praktiska skäl borde med hänsyn härtill antingen lagen förlängas att gälla från och med den 1 juli 1946 så länge allmänna förfogandelagen och övriga huvudförfattningar ägde tillämpning — d. v. s. formellt utan tidsbegränsning — eller däri intagna bestämmelser inarbetas i ifrågavarande huvudförfattningar. Det ville synas som om den första utvägen skulle innebära den enklaste och ur teknisk synpunkt lämpligaste lösningen. Någon anledning att som hittills begränsa förlängningen att avse endast ett år syntes ej föreligga.

Fullmäktige i riksgäldskontoret ha i infordrat utlåtande den 14 februari 1946 meddelat, att fullmäktige icke hade något att erinra mot att bankofullmäktiges framställning bifölles.

*Departements-
chefen.*

Såsom fullmäktige i riksbanken anført torde det ur beredskapssynpunkt vara lämpligt att — om sådana förhållanden skulle inträffa att ersättning i större utsträckning ånyo skulle utgå för rekvisitioner enligt allmänna förfogandelagen, rekvisitionslagen, beredskapsförfogandelagen eller civilförsvarslagen — Kungl. Maj:t äger utfärda förordnande av sådant innehåll, som avses i lagen den 22 juni 1945, nr 384.

Av förstnämnda fyra lagar gälla rekvisitionslagen och beredskapsförfogandelagen utan tidsbegränsning. Beträffande allmänna förfogandelagen, som gäller till och med den 30 juni 1946, har genom propositionen nr 69 till innevarande års riksdag föreslagits, att lagen skall erhålla fortsatt giltighet för tiden den 1 juli 1946—den 30 juni 1947. Giltighetstiden för civilförsvarslagen utgår den 30 juni 1949.

Ehuru sålunda giltighetstiden för allmänna förfogandelagen och civilförsvarslagen är begränsad, torde det i allt fall vara lämpligt att lagen den 22 juni 1945, nr 384, förlänges att gälla tills vidare. Därest någon av nyssnämnda fyra lagar upphör att gälla, kommer det bemyndigande för Kungl. Maj:t, som innefattas i lagen den 22 juni 1945, nr 384, att automatiskt förfalla till den del bemyndigandet är knutet till den sålunda upphävda lagen.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att lagrådets utlåtande över ett inom finansdepartementet upprättat förslag till *lag om fortsatt giltighet av lagen den 22 juni 1945 (nr 384) med särskilda bestämmelser angående gäldande av ersättning enligt allmänna förfogandelagen m. fl. lagar*, av den lydelse bilaga¹ till detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 rege- ringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Sven Bucht.

¹ Bilagan, som är likalydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 4 mars 1946.

N ä r v a r a n d e:

regeringsrådet KELLBERG,
justitieråden GULDBERG,
EKBERG,
SANTESSON.

Enligt lagrådet den 1 mars 1946 tillhandakommet utdrag av protokoll över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 22 februari 1946, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag om fortsatt giltighet av lagen den 22 juni 1945 (nr 384) med särskilda bestämmelser angående gäldande av ersättning enligt allmänna förfogandelagen m. fl. lagar.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av t. f. byråchefen i finansdepartementet hovrättsrådet H. V. Nitelius.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Bertil Crona.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 mars
1946.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, ERLANDER, DANIELSON, VOUGT, MYRDAL, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, lagrådets den 4 mars 1946 avgivna utlåtande över det till lagrådet den 22 februari 1946 remitterade förslaget till *lag om fortsatt giltighet av lagen den 22 juni 1945 (nr 384) med särskilda bestämmelser angående gäldande av ersättning enligt allmänna förfogandelagen m. fl. lagar*, därvid föredraganden hemställer, att förslaget, som av lagrådet lämnats utan erinran, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

W. Dickson.